

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Monialium numero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

locus item superior; quo alijs accessus, ingressusue esse vlllo modo possit.

Est illud præterea cauendum, vt quicumque in monasterio sunt aditus, vestibula, angiportus, aliaque id generis, nè tenebricosa, nè suboscuro sint, sed dilucida, & illustra.

In omni denique vel anguli, vel aditus, vel scala, vel atrij monasterij capite, sacra aliqua imago, piè expressa, extet.

37 Hec de fabrica exteriori, & interiori Ecclesie, de Cœmeterijs, de Sacristia, alijsque partibus, ædificationi Ecclesiasticæ adiunctis, de Ecclesie simplicis, & Oratorij exstructione, ac rursus de Ecclesie monasterijque monialium structura, speciatim, supra locis suis scripsimus. Illud verò generatim ad omnem Ecclesiasticam ædificationem attinet, vt scilicet, neque in Ecclesia, Capella, Altaris, partisue cuiusuis alterius, que ipsius Ecclesie vsus, decorumue attingat, fabrica, ornatuque nihil operis, quale quale sit, statuatur, fiat, inscribatur, effingatur, exprimaturue, quod à Christiana pietate, & religione remotum, aut quod profanum, quod deforme, quod voluptarium, quod turpe, vel obscœnum sit, quodue popularem magnificentiam, aut familiarum insignia ostentans, gentilicij operis speciem præbeat.

Non vetatur tamen pro fabricæ firmitudine, si ita architectonicæ ratio aliquando postulat, aliqua structura generis, vel Dorici, vel Ionici, vel Corinthij, vel alterius huiusmodi operis.

Id omne cum fabricæ Præfecti, Architectiue, antequam ædificationis initium fiat, consultò caueat: tum in primis curæ Episcopalis est, videre, nè quid tale ab ijs in opere Ecclesiastico committatur.

Id denique in huiusce etiam libri conclusionem ponimus, vt cum de dote, vel Ecclesie, vel sacello, vel Altari certa constituenda, iure Canonum cautum sit; Episcopus priusquam, eiusmodi Ecclesiasticæ ædificationis, aut fundationis facultatem det, eo de genere diligenter, consultoque idonea sensione, publicisque tabulis caueat, ex eorundem Canonum præscripto.

De Monialibus, & primo de earum numero.

S U M M A R I V M.

- 1 Formula rectè viuendi monialibus præscripta, ab eisde oimò seruanda.
- 2 Monialium numerus ab Episcopo constituendus, quaque ratione, & quando augeri possit. 3.
- 3 Impedimenti Summus Pontifex admonendus.
- 4 Moniales duodecim alere non valentes monasteria, alijs vnienda.
- 5 Vnione non expediente, quid agendum.
- 6 Monasterij supprimendi fructus quibus attribuendi.

Monia

Inst. fab. lib. j. c. 33. Cautiones quædam de omni Ecc. ædificat.

Monialibus paupertate laborantibus, qualiter illis succurrendum, quæque elemosynæ applicandæ, & quamdiu applicatio duret. De Constitut. 13. 14.

1. De Monia. 1

Vin monasterijs Regularium mulierum, quæ in religionem Deo se dicarunt, & integra conferuntur vetus disciplina; & si fortasse viquam depravata est, restituatur; ad eumque sese ipsæ confortantes, in rerum divinarum contemplatione liberius conquiescant: nos has piæ, rectæque vivendi formulas, partim Concilij Tridentini decretis traditas, partim pro ratione horum temporum ad Prouincia nostræ vilitatem constitutas, ab omnibus in hac Prouincia monialibus, etiam quæ Regularium cura commissæ, vel alia quavis ratione Episcoporum iurisdictioni subiectæ nõ sunt, ex facultate à Summo Pontifice Pio V. nobis data, seruari omninò iubemus.

1. Ibidē. De Mon. numero. Sess. 25. ca. 3. de ref. regul. Bulla Pij V. 1566.

2. Capita quædam ad Mon. per. cap. 1. Sess. 25. ca. 3. de ref. reg. Bulla edita 4. Kal. Iunij 1566.

2 Ex Tridentini Concilij iussu, unicuique monasterio eum Superiorum monialium numerum constituat, qui pro modo, & facultate loci, & consuetis elemosynis sustentari commodè possit; idque intrā annum facere studeat. neque eum numerum, nisi facta monasterio annua, quæ satis sit, fructuum accessione, augeri villo modo liceat.

3 Quod de certo Monialium numero singulis Monasterijs constituendo Tridentina Synodus decreuit, quodque item Summus Pontifex Pius V. de Monialium, & earum, quæ Conuersæ dicuntur, clausura, litteris editis sanxit; id vtrumque Episcopus, quàm diligentissimè potest, exequi curet. Quòd si aliquid obstiterit, quominus illud à se præstari queat; ipsum Summum Pontificem sex mensium spacio consulat, idque exequatur, quod sibi ea de re ab illo rescriptum erit.

Hancque ipsam in ijs exequendis diligentiam à Regularibus præstari idem sedulo studeat. Vide Tit. de Conuersis. 3.

1. De Monialium numero.

4 Monasteria, in quibus duodecim nõ sunt, quæ professæ velo vtiuntur, quæque eum numerum proprijs fructibus, aut consuetis elemosynis alere non possunt, transferre, & cū alijs monasterijs eiusdem, aut alterius ordinis vnire studeat Episcopus diligenter, vocatis ad id superioribus Regularibus; si modo res agatur eius monasterij, cuius cura ad illos pertineat.

5 Si verò eiusmodi vnio minimè expedire videatur, eum numerum monialium tempore interire, & ad nihilum redigi sinat, adempta omninò illis monialibus facultate recipiendi nouitias.

6 Earum autem monialium monasteria, & monasteriorum fructus iam nunc alijs monasterijs, aut locis, quibus ex legibus ius ordinis deberi videbuntur, attribuantur.

De